Ateş

18 İKİNCİTEŞRİN 1937
5 KURUŞ
SAYI
52

Ate Ansiklopedisi

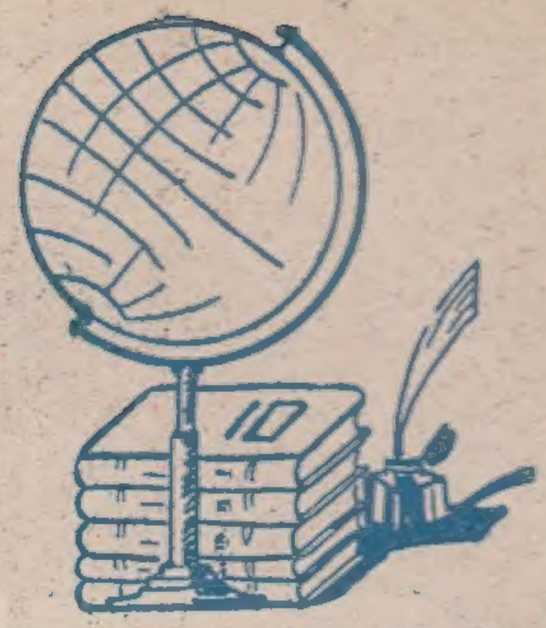

Lâstik nasıl yapılır?

Lâstik, Amazon mıntakasının yabani lâstik ağaçları medeniyet dünyasından pek uzakta kalan bataklık ormanlarında yetişir. Bunlar arasında boyu 18 metroyu geçenleri vardır. Bundan başka şimalî Meksikanın kuraak ovalarında yetişen bir nevi çalılardan lâstik çıkarılmaktadır. Bunların en önemlileri Hevea ve Castilloa ağaçlarıdır. Bu ağaçlar mütemadiyen gövdelerinden yapışkan ve koyu bir su akıtırlar.

Fakat ağaçlardan bu suyu almak için çeşit çeşit usuller vardır.

Eski zamanlarda yerliler ağaca V şeklinde oluklar açarlar ve bu olukların altına getirilen bakraçlarla bu koyu ve yapışkan suyu toplarlardı. Fakat bu şekil ağaçları öldürüyordu. Bugün balık kılçığı denilen bir usul kullanılmaktadır. Cenubî Amerikada üstüvane şeklinde gayet kaba bir fırınla bu işi görürler. Bu fırının altında ateş yakarlar. Ateş tam bol ve sıcaklığını bütün gücüyle duyuracak bir hale gelince bir takım çam kozalakları atarak, koyu, siyah ve yağlı bir duman elde ederler.

Bakracı duman içine asıp ağaçlardan alınan ve süte benzeyen lâstik sütünü bunun içine koyarlar. Ve karıştırmağa başlarlar. Süt karıştırıldıkca üzerinde hafif bir lâstik tabakası peyda olur. Bu karıştırma işine devam edilince kaşıkların süt içinde gittikce güç dönmeğe başladığı görülür. Bu lâstiğin artık meydana geldiğine alâmettir.

Bu lâstik parçası bakracın içinden alınarak sırıklara asılır. Yahut sırığın iki ucunu yere gömülmüş olan iki ağaç çatala oturttuktan sonra top çevirilir ve bu çevrilen sırıkdaki lâstik parçalarının üzerine süt dökülür. Süt döküldükce sırıkdaki lâstik gittikce büyüyerek, genişleyerek çoğaldığı göze çarpar. Top haline gelir.

Bu top çubuklar halinde kesilir.. İşte bu ham lâstikdir. Amazon ormanlarında onbinlerce amele hep bu iş için uğraşmaktadır. Biz yukarıda yalnız bir bakraç lâstiğin nasıl meydana geldiğini yazdık. Düşünün binlerce kişinin elinde nekadar bakraç vardır. Ve elde edilen lâstik miktarı ise nekadar çok fazladır.

Dünyanın birçok taraflarında çeşitli lâstik toplama usulleri vardır.

Afrikada çıkan lâstiğin çoğu sarmaşık cinsinden çalılardan çıkarılır. Asya ve Afrikanın bazı yerlerinde daha başka çeşitte elde edilir.

Meksika ile merkezî Amerikada lâstik veren Guagule çalıları kesildikten sonra birkaç saat su içinde döğülerek lâstigi çıkarılır.

Bu usule yayık usulü derler. Lifli parçalar yayığın dibine çöküp lâstik yüze çıkar. Ve buradan süt kaymağı gibi ayrılır. Filipin adalarındaki lâstik asmaları ormanın yüksek ağaçları üzerinde uzanmakta olup bunların arasında uzunlukları 100 metro ve kalınlıkları 20 santimetro olanlar vardır. Görüyorsunuz ya elinizde defterinizi sildiğiniz, otomobillerde gördüğünüz, çorabınıza taktığınız lâstik böyle toplanır böyle yapılır.

Amundsen kimdir?

Coğrafya dersinde kutupların keşfi bahsini okuduğunuz zaman bu buzlu yerlerin keşfine çıkan gözü yılmaz kahramanların arasında Amundsenin adıda geçmiştir. Amundsen Norveçli bir gemici idi. 1812 senesinde Borge şehrinde doğmuştur. 1903 den 1906 senesine kadar Şimalî Amerikanın buzlarla örtülü şimal cihetlerini dolaştı. Kral Kılyom arazisinde yaptığı tetkikat ile ilim âlemine büyük hizmetle i dokundu.

1911 senesinde Cenup kutbunun keşfine teşebbüs etti. Ve bu senenin 11 Kânunuevvelinde cenup kutbunun tam kutup noktasına ilk olarak varmak muvaffakiyetine nail oldu ve oraya Norveç bayrağını dikti. Büyük savaş senelerinde keşif seyahatlerine fasıla veren Amundsen 1918 senesinde tekrar seyahatlerine başlamış ve yine şimali Amerikanın Şimal cihetlerine gidecek orada 1920 senesine kadar kalmıştır. 1924 de tayyare ile şimal kutbunu geçmege teşepbüs etmiş ve fakat muvaffak olamamıştır. 1926 senesinde bu teşepbüsünü bu sefer kabili sevk balonla tekrar etmiş ve kutbun üzerinden geçmege muvaffvak olmuştur. Kutup erazisinde seyahat ve keşiflerine dair 1908 ve 1912 senelerinde iki mühim eser neş etmiştir. Hayatını Kutupların buzlu erazisinde tetkikat ve keşfiyat yapmakla geçiren bu kahraman seyyahın ölümünün yine bu buzlu erazide olması mukaddermiş.

Türkiye'nin Eşsiz, Tek Haftalık Gençlik gazetesi

52 nci sayısile ikinci cildini bitiren Ateş, gelecek 53 üncü sayısından itibaren Türkiyede şimdiye kadar denenmemiş ve görülmemiş bir şekilde yeni ve eşsiz bir cilde başlıyor.

Ateşin hazırlamakta olduğu yenilikler onu o kadar değiştireceklerdir ki siz, Ateşin sadık ve sevgili okuyucuları, onu eskisinden daha çok sevecek ve daha lezzetle okuyacaksınız. Yeni Ateş Türkiyenin biricik, ansiklopedik gençlik gazetesi olacak, birçok güzel ve heyecanlı romanların, hikâyelerin, makalelerin yanında, dünyanın dört bucağından aldığı resimler ve yazılarla size her sahada bir hafta içindeki yenilikleri sunarak Türkiyede şimdiye kadar hiçbir haftalık gazetenin, hattâ yevmî gazetelerin bile doğru dürüst başaramadıkları bir işi halledecektir.

Ateş, ecnebî gazetelerinden makaslanmış makaleler, resimler ve bayat fotoğrafilerle çıkmıyor. Ateş doğrudan doğruya Amerikadan, Avrupadan ve daha dünyanın birçok yerlerile, yurdun dört bucağından getirttiği hiçbir gazetede bulamıyacağınız yazı ve resimlerle bezenerek genç ve ateşli okurları için sayısız fedakârlıklara katlanarak çıkmağa başlıyor.

Şeklini, yazılarını ve çıkış gününü değiştirerek 29 ikinciteşrin PAZARTESİ çıkıyor.

ATEŞ'İN YENİLİKLERİ ŞUNLARDIR:

1 — Boyu, şimdikinin 2 misli oluyor...
2 — Böyle büyük boyda tam 20 sayfa çıkıyor.
3 — Her sayısında 30 değerli mevzu bulunuyor.
4 — Dünyanın her tarafından getirtilmiş en son fotoğraflar..
5 — Ateşte dünya sinemacılığının, artistler âleminin en enteresan yazılarını, en güzel resimlerini, şimdiye kadar hiçbir yerde okumadığınız hususiyetlerini bulacak ve sinema, telsiz, televizyon hakkında bilinmesi lâzım gelen her yeniliği okuyacaksınız.
6 — Ateşin geniş ve bol sayfalarında heyecanlı spor müsabakalarının ince, püf noktalarını, dünyanın beş kıtasındaki gençliğin neler yaptığını, makineli ve makinesiz sporla alâkadar herşeyi güzel resimlerle her hafta bulabileceksiniz.

— 7 —

Denizaltı Korsanları

gibi Türkiyede değil bütün dünyada eşsiz sayılan bir romana başlayacaktır. Bu roman sizin aylardanberi sabırsızlıkla beklediğiniz büyük eserdir.

— 8 —

Murat Reisin Oğlu

ATEŞ'in (tarih romanı) dır. Şimdiye kadar okuduğunuz tarihî romanların en güzeli olduğu kadar en güzel bir edebî örnektir de..

— 9 —

Her sayı bir okulun!

ATEŞ'i siz de bizimle beraber çıkaracaksınız. Evet, siz de bizimle beraber çalışacak, gazetecilik yapacaksınız. Bu nasıl mümkün olacak?. İzahını yeni Ateşin ilk sayısında bulacaksınız.

— 10 —

ATEŞ'in küçük armağanı: BİSİKLET... Size bu sayıya kadar verdiğimiz kuponları saklayınız.

Bütün arkadaşlara söyleyiniz:

29 İkinciteşrin Pazartesi

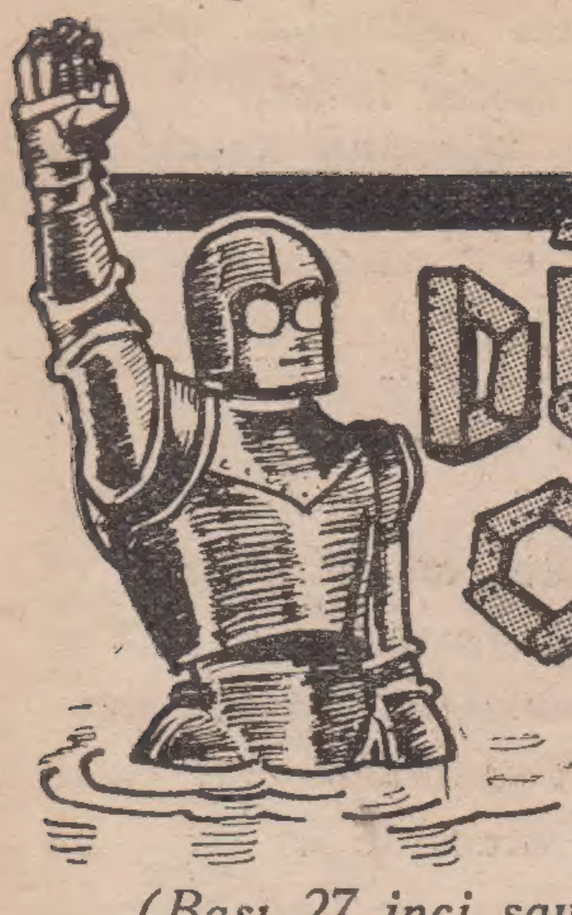

DÜNYAYA MEYDAN OKUYAN ADAM.

Yazanlar: C. Cahit — M. Olgaçay

(Başı 27 inci sayıda)

Perdeyi geçince, kendilerini ağaçlıklı bir avluda buldular. Burada yirmi basamakla inilen bir merdivenin altında garip bir makine bekliyordu. Profesör bu makineyi görmemiş değildi. Birdenbire Fransa - Almanya sınırındaki taşocağını ve yıldırımın harap ettiği, önü pervaneli garip makineyi hatırladı. Fakat fazla düşünmeğe vakıt kalmadı. Lihu tarafından itilerek düşercesine merdivenleri indi.

Sonra, ansızın, ne olduğunu pek anlıyamadan belinden doğru şiddetle yakalandığını hissetti. Bacakları yerden kesildi ve dehşet içinde, çelik köstebekten çıkan acayip kolların kendini ve Lihuyu havaya kaldırmış olduğunu gördü.

Profesörün göremediği birşey varsa o da pek iyi tanıyacağı bir gencin, merdivenin sağında duran yıkık bir tahta kulübe arkasından hayret ve korku içinde olanları süzdüğüydü. Eğer ihtiyar bilgin bu adamı görmüş olsaydı hemen hatırlıyacaktı. Çünkü bu, pek iyi tanıdığı genç dostu Erdenden başkası değildi.

XXXII

İsyan

Yüksek ağaçlı sık ormanlığın ortasındaki boşluklardan birindeki ufak çadırda Korkut Kaptan, Doktor Tanrıverdiyi karşısına almış:

— Fena, diyordu. Bütün Japonya heyecan içinde. S. K. cemiyetine karşı ordu harekete gelmiş. Çünkü Güneşin oğlu Mikadoyu öldürmek istemişler.

Tanrıverdi:

— Profesör? diye sordu.

— Onu daha bulamadık.. Fakat Ankara boyuna gökleri dolaşıyor.

Ansızın çadırın kapısı açıldı. İçeriyi aydınlatan sönük lâmbanın ışığında korkudan gözleri evlerinden fırlıyacak gibi büyümüş olan Yetkini gördüler. Delikanlı soluk soluğa:

— Güç kurtuldum, dedi. Buraya geliyorlar. Ormanı baştan aşağıya zehirli gaza bulamışlar, tamam güneş battığı sırada aralarına düştüm. Boğulup ölecektim. Etrafımı sardılar ama gene yakayı kurtardım. Gürültülere bakılırsa orman kâmilen askerle sarılmış olmalı. Harıl harıl birşeyler arıyorlar.

— S. K'yı arıyorlar!..

Bu sözleri Doktor söylemişti. Fakat Yetkin:

— Durmayalım, dedi. Ben yakayı güç kurtardım. Meram anlatıncaya kadar zehirleniriz. Herifler boyuna gaz bombaları atıyorlar.

Yetkinin heyecanlı sözleri çadırdaki Korkut kapdanla, doktor Tanrıverdiyi ayaklandırmıştı. Doktor:

— İzimizi kaybedelim. B adamların eline geçmek iyi şey olmıyacak, diye bağırdı.

— Evet.

Birer çekişte ufak çadırın direklerine asılarak yere yıktılar. Sonra dışarıya fırladılar. Karanlık olduğu halde uzaktan koyu duman bulutları görülüyor ve bağırışan çağırışan insan sesleri duyuluyordu.

Üçü birden ağaçlıklar arasında koşmaga başladılar. Gürültülerin karşı tarafına doğru koştukları için az zamanda ne sesleri ne dumanları görmez oldular.

Hepsinin de akıllarını müthiş bir şey kurcalıyordu: «Acaba Profesör ne olmuştu?» «Acaba gizli birliğin başkanı nerelere kaçmıştı?»

Japon askerlerinin ormanlığı araştırdıklarına göre, gizli birlik adamlarının bu taraflara doğru kaçtığını görmüş veya duymuş olmaları lâzımdı.

Bu korkunç haydutlaın ormanlara kaçacak kadar şaşırmış olmaları için pek sıkıştırılmış ve pek kuvvetsizleşmiş olmaları akla geliyordu.

Kimbilir belki de, Japon polisi, kıpırdanmağa meydan vermeden S. K. nın adamlarını birer köşede yakalamış, deliğe tıkmış olacaktı. Bu halde ise birliğin korkulu başkanı yapayalnız kalmış ve kaçmağa mecbur olmuştu.

Nasıl olmuştu da, bu güçlü kuvvetli adamın bütün ölüm silâhları birdenbire elinden alınıvermişti?

İşte bu noktalar şimdi ormanda koşan üç arkadaşın zihinlerini kurcalıyor, fakat hiçbiri de buna karşılık bulamıyordu. İçlerini buran en zorlu mesele Profesörün akibetiydi.

Gizli birlik böyle perişan oluverince, Profesör hiddetle öldürülmüş, yahut ta o da düşmanlarının kudretsizliğini fırsat bilerek yakayı kurtarmıştı.

Beklemek lâzımdı. Bakalım gelecek saatlerde neler olacaktı?

Onlar hiç durmadan koşuyorlardı. Uzaktan, arkalarından doğru gümbürtülü silâh sesleri işitiliyor, ta ileride ufku kaplıyan karanlık yamaçlarda korulukların çatırtılarla yandığı görülüyordu.

Korkurt kaptan, birdenbire durdu. İki kolunu, iki yanına açarak arkasından gelen arkadaşlarını da durdurdu:

— Susun! dedi. Önümüzde ormanın ağaçsız ve meydanlık gibi bir yeri var. Orada birşeyler seziyorum.

Ay, bulutların arkasından sıyrılmış ortalığı oldukça bol bir ışığa boğmuştu. Üç arkadaş, kaptanın gösterdiği istikamete bakınca, ormanın meydanlığında, iri bir makinenin koca ve kara bir yumurta gibi durduğunu gördüler.

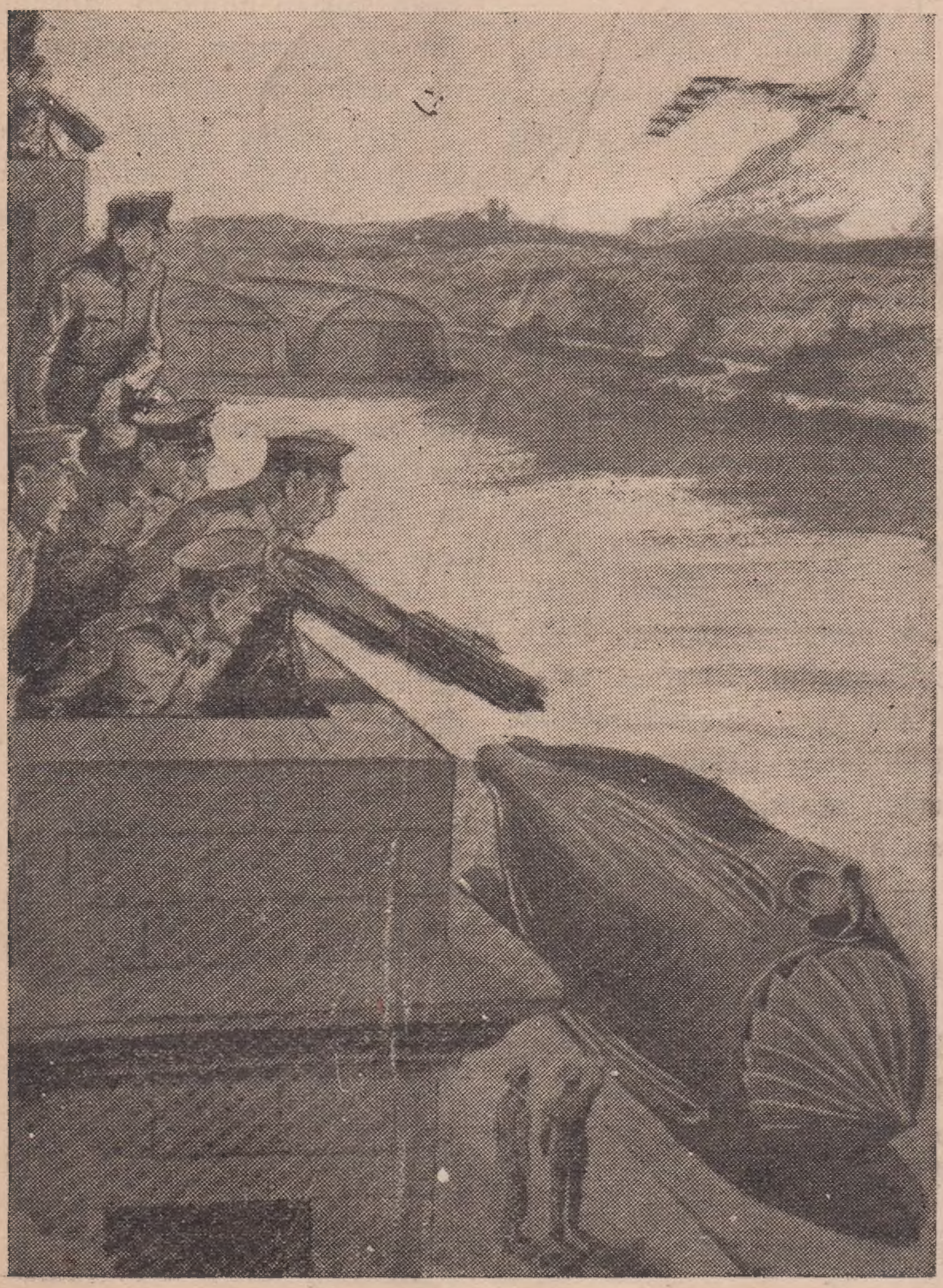

Kışlanın her penceresinde bir mitralyöz onları karşılamıştı

Yetkinin ağzından isteriştemez şu sözler fırladı:

— A.. Bu çelik kirpi değil mi?

Kaptan:

— Sus, dedi. Yavaş yavaş yaklaşalım bakalım nedir? Anlarız.

Mümkün mertebe ses ve gürültü çıkarmamağa gayret ederek, nefeslerini tutarak ilerilediler. Yetkinin sözleri yalan değildi. Önlerinde iri bir çelik kirpi duruyor ve henüz yerini iyice kestiremedikleri bir taraftan konuşulan bazı lâflar işitiliyordu.

Üç arkadaş biraz daha yaklaşınca, makinenin gözlerinden sakladığı bir kaç kişinin İngilizce olarak bir şeyler konuştuğunu duydular. Bu lâflar hayli yüksek sesle söyleniyordu. Kendilerine hiçte yabancı gelmiyen bir ses:

— Ha, diyordu. Şimdi gelecekler o zaman göreceksiniz.

Hafif fakat gayet kalın bir ses:

— Onlar bize bir şey yapamaz, dedi. Fakat sen alçak beyaz, eğer çabucak o kutunun nerede bulunduğunu bize söylemezsen öleceksin. Elimde bir tek silâh olarak o kutu kaldı. O bize lâzım.

Korkut kaptan, birdenbire tabancasını çekmişti. Arkadaşlarına yavaşça:

— Profesör, diye fısıldadı. Haydutlarla beraber burada.

Sonra hepsi birden tabancalarını çektiler. Ve yavaş adımlarla Çelik kirpiye iyice yaklaşarak etrafını çevirdikten sonra birdenbire meydana çıktılar. Hemen ayni anda üç ses birden gürledi:

— Eller yukarı!

Karşılarında elleri, ayakları bağlı bir halde ayakta duran Profesör Murat ve onun etra-

fını almış üç Japonu görüyorlardı. Haydutlar birdenbire fena halde şaşalamışlardı. Bir tanesi, zaten elinde bulunması lâzımgelen iri bir Nagant tabancasını kaldırarak kendisine en yakın yerde duran Yetkine çevirdi. Fakat ayni anda Korkut Kaptanın bir kedi gibi karanlıkta gören gözleri bunu sezdiler. Japonun tabancasından ilk kurşun çıkarken ayni anda da Kaptanın tabancalarından ikisi birer kere ateş ettiler.

Herif bir taş külçesi gibi yere yıkıldı. Korkut Kaptan, tabancasile diğer iki Japonu köpekler gibi titretirken, Yetkinle Doktor da Profesör Muradın üzerine atılarak, ihtiyar bilgini çözdüler. Sonra ayni ipleri biraz iktisatlı kullanarak iki Japonu bağladılar.

Profesör Murat :

— Haydi, dedi. Çelik kirpiye girelim, bu herifleri de oraya götürelim. Ben makinenin nasıl kullanılacağını öğrendim.

Beş dakika sonra çelik kirpinin içinde yer almış ve yakın kasabalardan birine doğrulmuşlardı.

XXXIII

Son

Bu korkunç serüven çelik kirpile ilk Japon kasabasına girerek, şehir dışındaki kışlanın her penceresinden bir mitralyözle karşılanan dört Türk gezgininin güç halle Japonlara durumu anlatmalarile bitmiş sayılabilirdi.

Fakat biz, S. K. birliğinin başkanı olan hain suratlı sarı canavarın ve onun en belli başlı yardakçısı Lihu, nun asıldıklarını söylemeden geçmek istemiyoruz. Bizim tatlı ahbap çavuşlarımız ise Erdeni de kasabanın bir lokantasında nefis bir kırlangıç yuvası yerken bulmuşlardı. Beş gezgin, bütün dünyayı ürkütmeğe yeltenen bu korkunç cemiyetin böylece hakkından gelince, kısa bir zamanda Ankaraya binerek yurt yolunu tutmuşlardı.

Casus Saretti ise gene serbest bırakılmış ve Avrupanın kimbilir hangi köşesinde kaçakçılık etmeğe gitmişti.

Şimdi Profesör Muratla Korkut kaptan Marmaradaki Yeşil adada yeni bir buluşla uğraşıyorlar.

Kimbilir, belki bir gün gene onlarla karşılaşırız.

SON

Dünya Romanı

Bir yıllık bir denemeden sonra ATEŞ artık hakikî bir gençlik gazetesi değerini alır ve yepyeni bir şekle geçerken sizin bu güzel romanınız ne olacak? O elîm kâğıt kıtlığı günlerinde 16 sayfadan 8 sayfaya indirdiğimiz bu güzel eser bundan sonra (Hava Yarışı) ve (Çırak Uçman) gibi her hafta dolgun sayfalı kitaplar halinde çıkacaktır.

Dünya romanı ikinci cildinin yarısını da çoktan geçmiş bir durumdadır. Şimdi böyle her hafta koca bir kitap halinde çıkmağa başlayınca kısa bir zamanda tamamlanacaktır.

Dünya romanı, geçen yıl bugünlerde ilân ettiğimiz gibi, gerçekten en büyük çocuk ve gençlik romanıdır. Bukadar büyük bir eseri çıkarmak kararını veren Türkiye Yayınevi birbiri yanına dizilen bu ciltlerle iftihar edebileceği gibi siz de kısa bir zamanda böyle güzel ciltleri kütüphanenize dizmekle öğüne bilirsiniz. Öğüne bilirsiniz diyoruz. Çünkü bu ciltler sizin ve sizi ngibi binlerce çocuğun ve gencin uyanıklılığı, değerlere değer vermek gayretile meydana gelmiştir.

Dünya Romanı gene her perşembe

Sizi gelip bulacaktır. Bundan sonra ATEŞ pazartesi günleri çıkacağı için perşembe günleri yalnız (DÜNYA ROMANI) nı arayacaksınız.

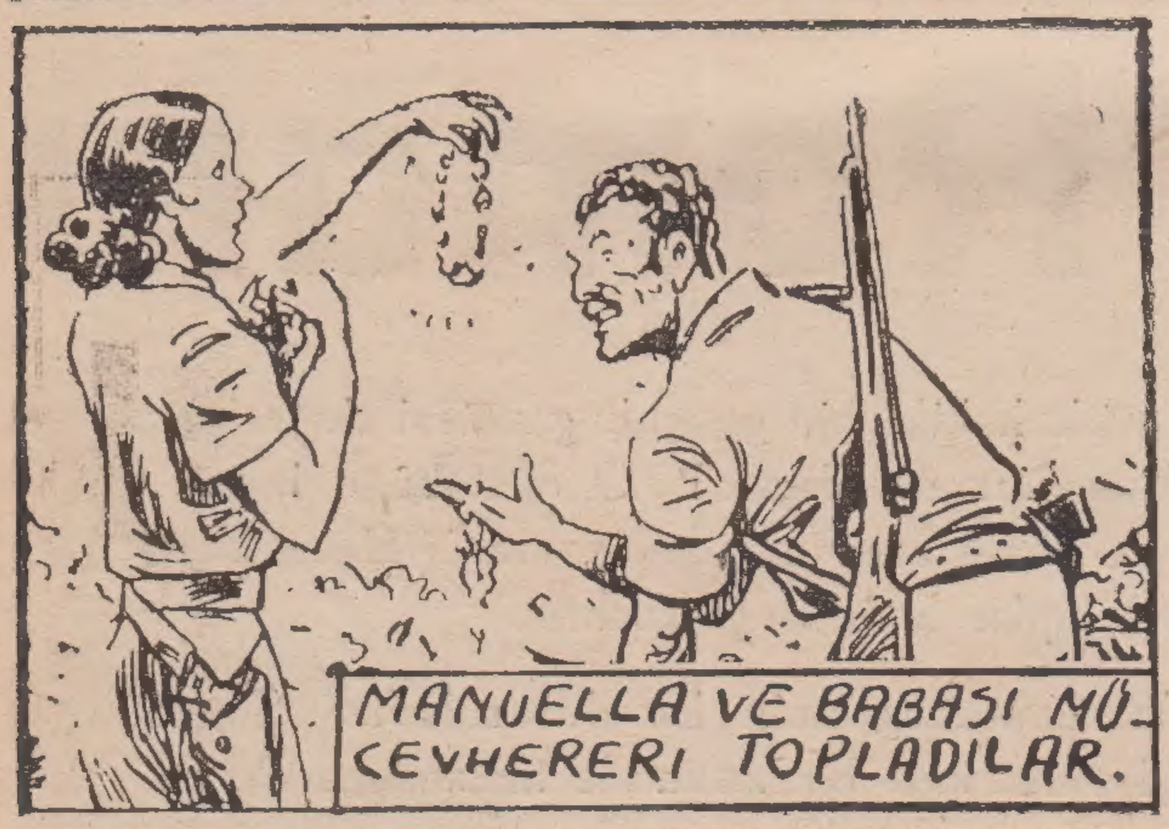

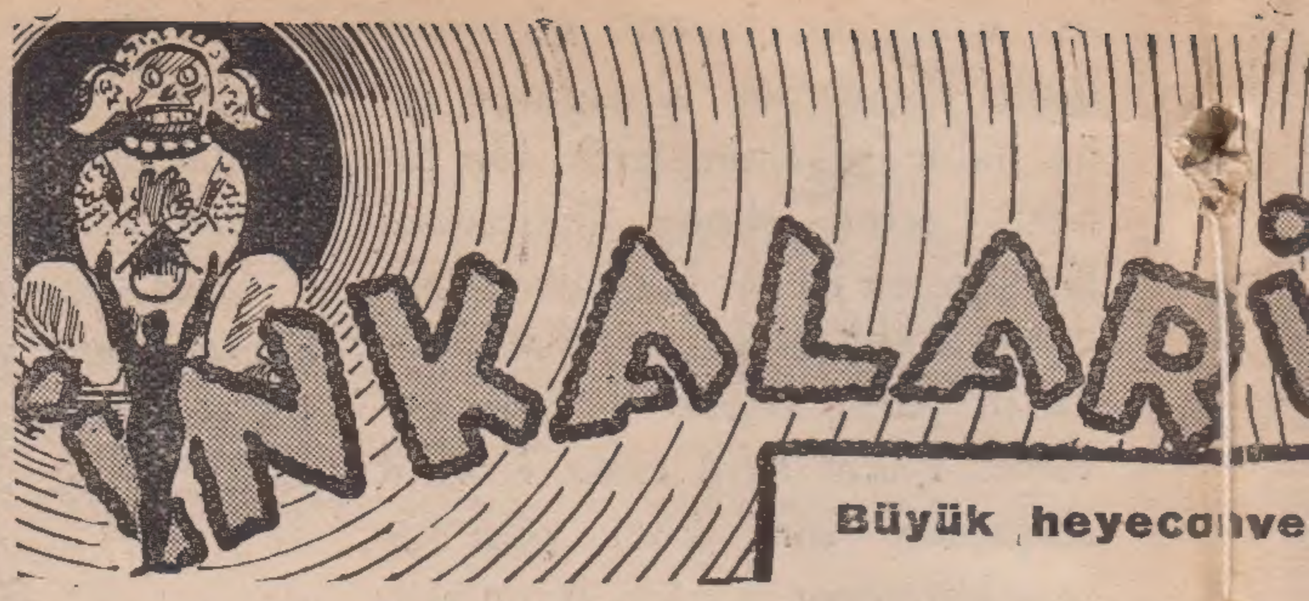

Nihayet oradan kaçtık. Arkamızdan oklar atıldı. Sonra uçkunun başındaki kavgaya yetiştim. Molliyi kurtardım. Kimpuzka yakalandı. Kapak soyunun arması vücudünde olduğu için İgonun yerine geldi sandılar. Onu kral yaptılar.

— 43 —

Dolores babasını buldu

Öte yanda Cim, Doloresi bularak Baska götördü. Baba kız sarmaş dolaş oldular.

Bask : — Kaptan Ross ömrümün sonuna kadar buyruğun altındayım, dedi.

— 44 —

Jon öldü!

Kafile yola çıktı. Cim, Tom, Jon ve arkadaşlarından ibaret olan kafile ormanda çetenin baskınına uğradı.

Yukarıdan atılan bir ip Tomun boğazına geçti. İp kesilerek kurtarıldı. Biraz sonra bir ok Jonun sırtına saplandı. Üstünkörü tedavi edildi. Fakat sıhhî durumu gittikçe fenalaşmaktadır. Çünkü onun zehirli olmasından korkuluyordu. Biraz sonra yakındaki gölün içinden doğru bir gürültü koptu. Ve gene o sırada bir patlama işitildi.

Ama ne gürültü.. Yer gök zangır zangır zangırdıyordu. Bu esnada Tom :

— Eyvah. Jon öldü dedi.

Güneş çocuklarının değerli hazineleri göldeki patlama sonunda darmadağınık olmuştu.

Gökten mücevher, altın, gümüş dökülüyordu. Manüella, Tosun Demirel ve babası bu mücevherleri topladılar.

— 45 —

Kahramanlar

İnkaların patlatılan mücevher mağarasından, gökten düşen altınları, taşları, mücevherleri toplıyanlar arasında bulunan Folkeston ve sadık

ÜLKESİNDE

ve gezi romanı: 38

iki arkadaşı hükûmetlerinden artık tamamile hak etmiş oldukları yıllık izni alarak hususî bir otomobille dünya gezisine çıktılar. Onların arkalarında şerefli bir geçmiş önlerinde mesut bir gelecek vardı.

Biraz sonre mücadele sırasında Bask kızının eski kocasını tanımıştı. Müthiş bir kavgadan sonra onu öldürdü. Artık yarışgansız kalan Profesör Gişar ve Leon de Kastillo birleşerek Kumbre ve İnkaların mücevherat ve mağaralarında arkeolojik araştırmalarına devam etmeğe karar verdiler.

— 46 —

Netice

Artık bu önemli gezinin ve araştırmanın sonuna gelmiş bulunuyoruz. Herşey halledildi. İnkaların gizli ömrü meydana çıkarıldı. Yalnız bilginler ve bu işte elde edilenle iktifa edemiyenler yeni bir geziye atıldılar. Bunlar şahsî düşüncelerden uzak kimselerdir. Çalışmalarının neticesini yalnız insanlığa bırakacaklardır.

Öteyanda limanda büyük bir gemi kalktı. Öteki rıhtımda ise diğer bir vapur daha hareket etti.

Bunlardan bir tanesi Amerikaya gitmektedir. Baş direğindeki Amerikan bayrağını yeis alâmeti olarak yarıya kadar çekmiş bulunmaktadır.

Her zaman rıhtımda çalan «rıhtım bandosu» artık neşeli ayrılk havaları çalmıyor.

Hazin ve iç sızlatıcı bir ölüm havası çalmaktadır. Duyan, işiten herkesin gözleri yaşlıdır.

Çünkü bu vapurda meşhur bir insan ve kahramanın, Jonun ölüsü vardır.

Öteki vapurda ise Avrupaya hareket eden iki kişi var.. İşte düdük ötüyor.. İşte hareket.. Tosun Demirel ve Manüellâ geminin baştarafında idiler.

SON

MÜTHIŞ BIR KAVGADAN SONRA ONU ÖLDÜRDÜ

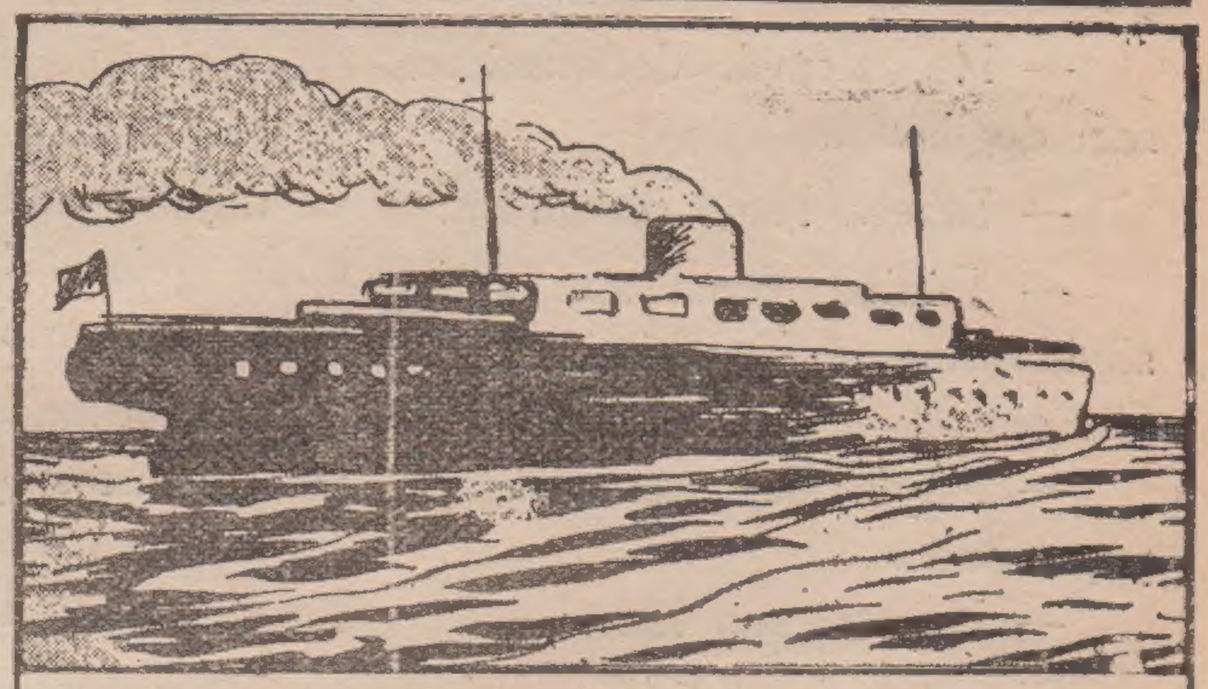

LIMANDAN BÜYÜK BIR GEMI KALKTI.

TOSUN DEMIREL VE MANUELLA GEMININ BAŞ TARAFINDA IDILER.

casuslar

Yazan: J. Buğra KIN

Küçük ve loş odanın aralık kalan kapısından bir ışık sızıyordu. Bu odada ne vardı? Ya hafif hafif ve mırıltı halinde taşan bu sesler kimlerin?

Geceydi... Dışarda kapkaranlık bir gece bütün korkunçluğu ile başlamıştı. Bu saatte Fasın bu ıssız ve karanlık sokağında, kapısından ölgün bir ışık taşan loş odada ne konuşuyorlardı? Birden içeride konuşan sesler yüksek perdeye çıktı:

— Ne, demek dediklerime razı değilsin ha!

— Elbet.. Nasıl olabilirim?

— Dinle.. Sana son defa söylüyorum.. Dedigimi yap.. Git onu..

— Hayır ben namussuzluk yapamam...

— Yapamazsın ha!..

Bir masa devrildi. Sonra bir tokat sesi aksetti.

. . . . . .

Fas çarşısı.. Fesli, şalvarlı bir sürü arap kalabalığı gidip geliyor. Türlü türlü eşya, yiyecek satan garip dükkânların önünde Avrupalılar da yok değil.. Beyaz elbiseli, hasır şapkalı yabancı gezginler dolaşıyor. Kuytu bir köşede üç kişi konuşuyordu. Yüzlerinde hiç iyiliğe benzer bir çizgi yoktu. Biri diyordu ki:

— Yarın hücum edilecek. Silâhlı büyük deve katarları yapıldı. Develer bir ticaret kervanından farksız olacaklar. Kimseler farkına varmayacak. Fransızlar artık bu sefer idarenin kendi ellerinden gittiklerini bilsinler.

O sırada dört kişi de bu arapça konuşanları dinliyorlardı. Bunlar gezgin kıyafetli beyaz hasır şapkalı dört Avrupalıydı.

. . . . . .

Kervan ilerliyordu. Develer sanki uçsuz bucaksız bir halı üzerinde yürüyorlarmış gibi bir çıt bile çıkarmadan yol alıyorlardı. İlk bakışta bu kervanın ve diğer arkadan uçsuz bir şekilde gelen diğerlerinin bir ticaret kervanından farkı yoktu.

Başlarında beyaz bezler sarılı ve harmaniyeli arap delikanlıları arap askerlerinden başka kimseler değillerdi.

Eğer bu işin haberi hiçbir yerden hiçbir şekilde bir tarafa sızmamışsa, muvaffakıyetle sonuca bağlanmasına başka bir engel yoktu.

Kervan başkanı İbnülgazanfer buna emindi.

. . . . . .

İbnülgazanfer yılmaz bir askerdi. Susuzluktan ve yorgunluktan takatleri azalmış askerlerine büyük bir güvenle cesaret veriyordu. Pek yakın olan muvaffakiyeti kolaylaştırmağa çalışıyordu. Artık, dört beş kilometre kalmıştı. Hürlük hasretile yanan gözlerin ateşi, çöl susuzluğundan kuruyan dudakların ateşinden daha çok kavuruyor. Zafere doğru gidiyorlardı.

Birden bulutlar arasında bir motor sesi işitildi. Kervan :

— Uçku!.. diye bağırarak biribirine girmişti. İbnülgazanfer:

— Aramızda casuslar var, diye avazı çıktığı kadar haykırıyordu.

Birden üç deve kervandan ayrılarak kaçmağa başlamıştı.. Birinin arkasından bir uçku daha meydana çıkmıştı. Gökten sağnak halinde bomba yağıyor, kum, insan, hayvan hamuru ateşle yuğuruluyordu. Bir saat sonra İnbülgazanferin kervanı bir ölü halinde çölde yatıyordu. İbnülgazanferrin gözlerine, ağzına kanlı kumlar dolmuş, parçalanmış gırtlağından boşanan kanı kumlara içiriyordu.

. . . . . .

Gene o aralık kapıdan sesler geliyor, birisi:

— Gördün mü, İbnülgazanferin adamları herşeyi sana söylediler. Bir de yapamam diyordun. Yarın törenle madalya alacaksın?. Şimdi tokadı yapıştırmakta hakkım yok mu imiş, söyle..

Kapısından loş bir ışık taşan odada çirkin kahkahalar duyuluyor, iki iğrenç yüz birbirine sırıtıyordu..

Yepyeni Bir Uçku!

İnsanlar çok eski yıllardanberi kuşlara benzemeğe çalışmışlardır. En nihayet göklerde dolaşmağa başladılar. Fakat kuşlardan bir farkları vardı: oda kanat çırpmadan uçmaları idi. Bu yazıda bunun da mümkün olduğunu okuyacaksınız.

Şüphesiz güvercinlerin uçtuğunu, bazı zamanlar bulutların bile üstüne çıktığını, gökte küçücük bir nokta gibi kaldığını gördünüz. Böyle gökte kaybolacak kadar yükselen güvercinler alçaklarda ayni şekilde uçan arkadaşlarını görünce bütün hızlariyle süzülürler ve onların arasına katılırlar. O an başaşağı olmuşlar ve kendilerini yukarıdan aşağıya bir taş gibi bırakmışlardır. Yere 20-25 metro kala tekrar kanatlarını açarlar ve birdenbire yukarıya doğru dikilmişlerdir.

Bugüne kadar yapılmış olan uçkularda birçok eksiklikler vardır. İşte hiç durmadan her memlekette her millet arasında mavi göklere yepyeni ve komşularında bulunmayan, yeni sistem bir çelik kuş uçurmak hevesi ve ihtiyacı başladığı gündenberi ay geçmiyor ki bir keşif bir yenilik haberi alınmasın.

Fen adamlarının uçkular üstünde yapmak istedikleri büyük değişiklikler esaslı olarak ikidir. Birisi : Bir uçkunun olduğu yerden dimdik olarak gök yüzüne kalkabilmesi ve en dar ancak kendi gövdesinin kapladığı kadar dar bir yere inebilmesi.. Diğeri de kuşlar gibi kanat çırpabilmesidir.

Uçkuları oldukları yerden kaldırmak için ilk düşünülen şey onların üzerlerine ufkî olarak bir büyük pervanenin bağlanması idi ki birçok denemeri yapıldı. Şimdi bu denemelerin ortaya çıkardığı kusurların giderilmesine çalışılmaktadır.

Uçkuların kanat çırpmalarına gelince göklerde uçarken kuşları taklit eden insanlar gene onların ara sıra irden kanat kapamalarını ve bir çivi gibi ufalarak uçmalarını gözden kaçırmamış hayvanların hava mukavemetini azaltmak için sırasında böyle ufaldıklarını görmüş, bunu da taklide kalkışmışlardır.

Burada resmini gördüğünüz bu çelik kuşlar kanatlarını açıp kapayabilen uçkulardır ki gökyüzünden gittikçe hızlanarak bir taş gibi inerve çelik kanatlarını bir anda açarak ansızın durur. Dönüşlerini veya çıkışlarını yapar, kırlangıçlar kadar süratli hareket ederler.

Görüyor musunuz, hiç hakikî güvarcinden bir farkları var mı?

İnsanlar en geri devirlerdenberi gökyüzünde bir kuş hafifliği ile uçmağı istiyor. Gökyüzünün sonsuz boşluklarına hasretle bakıyor ve ona çıkmağa çalışıyorlardı.

Birçok denemeler yapıldı ve anlaşıldı ki bir insanın kendi ağırlığını kaldırabilecek kadar kollarınrı taktığı bir çift kanadı çırpabilmesi için, bugünkü kuvvetinin onyedi defa daha fazlasına malik olması lâzım gelmektedir. Bu yüzden kendi beden kuvvetlerinden birşey çıkmayacağını düşünen insanlar, tabiat kanunlarından istifade ile göklere hâkim uçkuları uçurmağa başlamışlardır.

İşte sonsuz maviliklere atılan yeni sistem çelik kuşlar...

MERAKLI

MURAD REİSİN OĞLU

GELECEK SAYIDA BAŞLIYORUZ

"Ateş" bu sayısiyle ikinci cildini bitiriyor. Üçüncü cildine büyük yeniliklerle başlayacaktır. "Murat reisin oğlu" romanıda "Ateş" in hepiniz tarafından sevilecek olan bu yeni şeklinin ilk sayısında başlayacaktır:

Diye bir yalan attı. Hem kendi dayaktan kurtuldu, hemde öbürlerini bostancıların elinden kurtardı.

Ne uşakların ve yanaşmaların, ne de Çopur dayının hanında oturan öbür müşterilerin aklına, Narin Ahmedin dört nala sürüp gittiği arabadan şüphelenmek hatırlarına bile gelmemişti.

Narin Ahmet, gecenin zifiri karanlığında, arabayı alabildiğine sürüyordu. Beşiktaşı, Ortaköyü geçmişlerdi. Boğaz sırtlarını kaplayan kestane ve fıstık ormanları ile deniz araarasındaki yol ıssız idi.

Narin Ahmet, bir aralık arkasına dönüp seslendi:

— Karagöz!. Yusuf!.. Katranoğlu ağa!.. Kalkın artık!.

Çuvallar kımıldadı, Katran oğlu ile iki çocuk başlarını çıkardılar. Bir taraflarından boğazın burkula burkula akan hırçın sularının, öbür taraflarından kestane ağaçlarının buruşmuş yapraklarının hışırtıları aksediyordu. Karagöz ile Yusuf, kendilerinden bir kaç yaş büyük olan Narin Ahmetle. hana geldikleri gündenberi ahbap olmuşlardı. Fakat, Narin Ahmedin hergün pek çok işi olduğundan, kendileri de sonu ne olacağı belli olmıyan bir macera peşinde koştuklarından uzun uzadıya konuşamamışlardı. Bununla beraber, Narin Ahmede karşı, içlerinde bir sevgi vardı. Narin yapılı, ve daima güler yüzlü olan bu çocuk da onları ne zaman görse, «kardeşim» diye seslenirdi.

Karagöz:

— Nereye gidiyoruz Ahmet ağabey?

Diye sordu.

Hancının oğlu:

— Kefeli köyüne dedi, oradaki çiftliğimize!.

— Veli Ağa ile Taydan bir haber varmı Ahmet?

— Yok kardeşim, amma merak etmeyin, onlar Duman Muslu ile beraber oldukca yerlerini şeytan bile bulamaz.

— Biz nasıl buluşacağız yine?

— Orasını artık babam bilir Karagöz!

— Ağabey, bizim yüzümüzden babandan dayak yedin!

— Nerden biliyorsun?

— Arabadan işittik!

— Ne çıkar be kardeşim!

Yusuf da lâfa karıştı:

— Sizin çiftiğe ne zaman varırız ağabey?

— Gece yarısını geçer Yusufcuğum!

— Hep böyle deniz kenarından mı gideceğiz?

— Hayır, biraz sonra karaya vuracağım, kara yolu biraz dolaşacak, sapadır amma, daha tenhadır, hem Kefelinin içinden geçmeden doğru çiftliğe varır.

— Çiftlikte çalışanlar bizi görmezler mi?

— Görmezler. Hem orada çok kalabalık yok. Bir dayım var. Anam var, üçte ırgat var. Irgatların yattığı yer bizim evimizden çok uzaktadır.

Çocuklar konuşurken Katranoğlu, yattığı yerden gözlerini gök yüzündeki yıldızlara dikmiş düşünüyordu.

Hızır Bey ne yapıyor du? Veli Ağa ile Tay nerde idi? Kendisinin iki çocuk ile beraber gitmekte olduğu bu Kefeli köyu, Çopur dayının çiftliği ne biçim yerdi?. Bu maceranın sonu ne olacaktı?..

İşte artık bir haftanız kaldı. Sabırsızlıkla bekleyin.

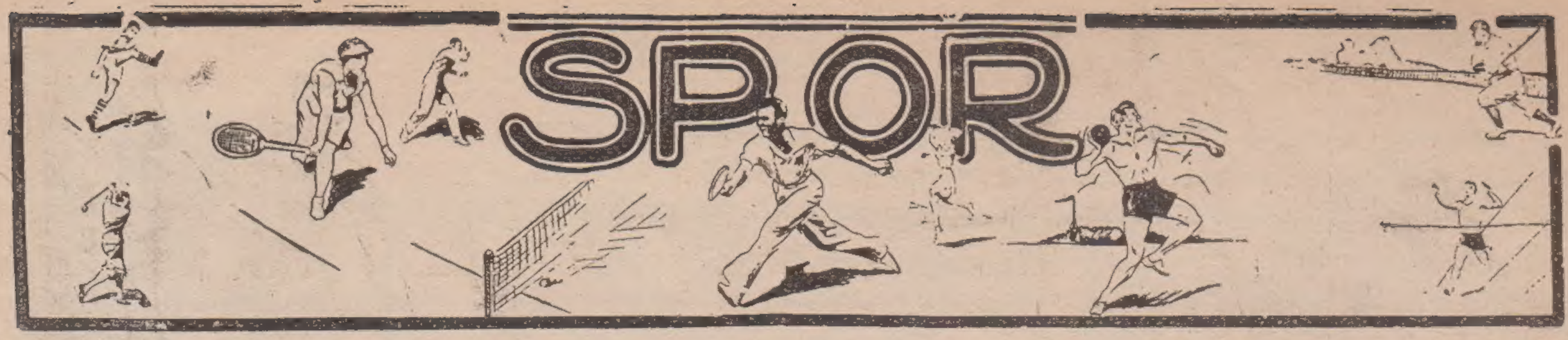

Beşiktaş Güneşi 3 - 1 yendi. Galatasaray Süleymaniyeye 8 - 1, Vefa Eyübe 1 - 6, Beykoz İstanbulspora 2 - 0 galip geldiler.

Lik maçlarının ikinci haftasına da bu pazar devam edildi.

Netice üzerine tesiri olacak bulunan bu ilk maçların sonuçları bize bir fikir vermeğe kâfi değilse de herhalde önemden de uzak değildir. Fenerbahçe stadında Güneş ve Beşiktaş karşılaştılar.

Beşiktaş: 3 - Güneş: 1

Hakem Nuri Bosut..

Beşiktaş: Mehmet Ali, Hüsnü, Hristo, Feyzi, Bülent, Rifat, Hayati, Hakkı, Muzaffer, Şeref, Eşref

Güneş: Cihat, Faruk, Reşat, Yusuf, Rıza, Daniş, Cambaz, Murat, Salahaddin, Ömer, Rebiî.

İlk hücumu Güneş takımı yaptı. Bu anî ilerleyiş Beşiktaş müdafileri tarafından hemen kesildi.

Daha oyunun ikinci dakikası.. Güneşliler süratli bir ileri leyişile Beşiktaş kalesinin önüne kadar aktılar. Ömer sıkı bir şüt çekti. Mehmet Ali topu elinden kaçırdı.

Bu sırada Salâhattin yetişerek kalenin sol köşesinden Beşiktaşa ilk ve son golü yaptı.

Bundan sonra Rebiinin büyük bir şanssızlık yüzünden kaçırdığı bir golü görüyoruz.

25 inci dakikada müdafaanın yardımile Beşiktaşlılar mükemmel bir akın yaptılar.

Beşiktaş artık güneş kalesini adamakıllı sıkıştırıyor. Şeref Beşiktaşa ilk golü kazandırarak takımını 1-1 bir duruma sokuyor.

Artık oyun bundan sonra hararetini büsbütün arttırmış bulunuyordu. Çünkü her iki taraf ta bu berabere vaziyetten kurtulmak, üstün bir mevkie çıkmak için çabalıyordu.

Devrenin bitmesine bir dakika kala Hakkı topa vuramadığından muhakkak bir gol kaçtı. Devre de 1 - 1 berabere sona erdi.

İkinci devreye Beşiktaşın akınile başlandı.

Oyunun 9 ncu dakikasında ikinci gollerini atan Beşiktaşlılar artık galibiyeti oldukça garanti etmiş bulunuyorlardı.

İkinci devrenin sona ermesine bir dakika kala üçüncü ve son gollerini de atan Siyah beyazlılar haklı bir galibiyet kazandılar.

Galatasaray: 8 Süleymaniye: 1

Oyunun ortalarına kadar berabere bir şekilde devam eden maç biraz sonra güzel bir şütü iyi kullanarak Süleymandan pasp alan Hâşim oyunu canlandırdı. Fakat uzun beklemeğe lüzum kalmadan arkadan Galatasaray bir gol daha yaparak beklenilen galibiyete doğru yürümeğe başladı.

Fakat arkadan Süleymaniyeliler kalecinin hatası yüzünden Galatasaraya bir gol attılar.

Oyun bundan sonra Süleymaniyenin yarı sahasında oynandı.

Birinci devre Galatasarayın lehine 1 - 4 olarak bitti. İkinci devre ise üstüste atılan dört golle oyun Galatasarayın galibiyetile ve 8 1 bitti

Beykoz: 2 İstanbulspor: 0

Onbeş dakikada heriki takım da mütemadiyen çalıştılar. Oyunun tam yirminci dakikasında İstanbulsporlu müdafi Hasanın yüzünden Beykoz bir gol kazandı.

İkinci devrenin 65 inci dakikasında Beykoz bir gol daha atarak oyunu 2-0 galip bitirdi.

Vefa: 6 Eyüp: 1

Bu oyun Şeref stadında oldu. Maça çok seri başlandı.

Eyüplüler Vefanın muhacimlerinin hücumlarını kesmeğe çok uğraştılar. Fakat müdafaaları ancak 20 dakika kadar sürdü. Şükrü bu dakıkada ilk golü yaptı Vefa Mehmedin ayağile ikinci golü attı. Bundan sonra 4 gol daha yapıldı.

Eyüp bu oyundan 6 1 mağlûp çıktı.

Mülâyim Hintli Pehlivanla kavga etti

Üçüncü defa karşılaşan bu pehlivanlar birbirlerini yenmeğe çok uğraştılar. Birçok defalar ringten düştüler.

Galip gelemediğine içerleyen mülâyim bir ara kavga çıkardı.

Hıntli pehlivanın gırtlağına sarıldı. Stadyumda bir kovalamaca oynandı. Sonunda polisler araya girerek pehlivanları yatıştırdılar ama galip mağlûp belli olmadı.

AYI OLAN ADAM!

Gezmek, dolaşmak, hele vahşî hayvanlarla mücadele etmek yeni yerler, korkunç ormanlar görmek, tehlikenin her çeşidini tatmaktan büyük bir zevk duymak bazı adamların üzerinde durdukları bir şeydir. Yani, tehlike onlara doyulmaz bir keyif verir. Eğer esrarengiz ormanlar içinde yollarını kaybederler, ormanda gecelemeğe mecbur olurlar, yırtıcı hayvanlarla savaşırlarsa onlar bunu bütün ömürlerinin boyunca unutmazlar.

Böyle tehlikeyi arayıp bulanlar pek çok.. Avrupada olsun, Amerikada olsun biz böyle insanların bulunduğunu biliriz. İşte size bugün kısaca anlatacağımız hikâye de böyle tehlike delisi bir adamın hikâyesidir.

***

« Afrika kauçuk toplama şirketi » değerli memuru «Şeril» i orta Afrikaya yerlilerle anlaşsın diye göndermişti. Şeril yukarıda anlattığımız tiplerin hem de en mükemmelinden biridir. Şirket Direktörü diğer birini göndermeğe karar verdiği zaman o gitmiş Direktöre:

— Bu işi bana verin, demişti. Oraları görmeği çok istiyorum...

Direktör böyle mühim bir işe dört elle sarılan emektar bir adamını kıramazdı. Razı oldu.

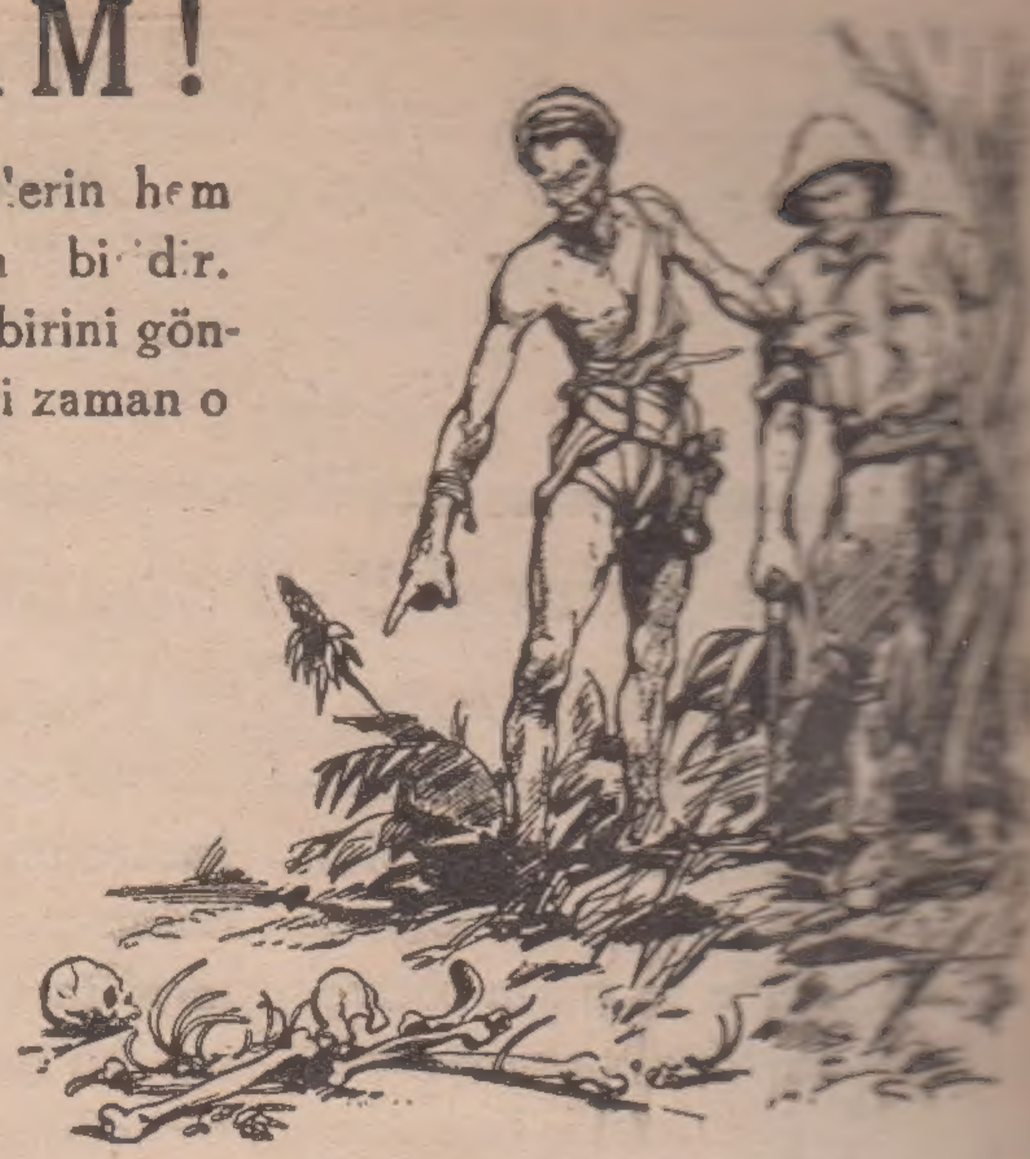

Şeril uzun yolculuklardan sonra esrarlı ormanları, müthiş yılanları, korkunç ve yırtıcı hayvanlarıyle ünlü yerli şehirlerini, köylerini geride bırakarak istediği yere ulaştı. Yerlilerle anlaşmak kolay oldu. Onların isteklerine çok yakın yeni bir mukavele kararlaştırıldı.

Bütün işler yolundaydı. Hele Şeril artık yavaş yavaş civarını tanıdığı bu yerde avlara bile çıkıyordu.

Bir gün iş kulübesinde oturuyordu. Yerlilerin iş başısı çıkageldi. Heyecanlıydı. Şeril:

— Ne o, ne var? diye sordu O elindeki tüfeği bir yana bırakarak :

— Civarımızda korkunç ayılar var, dedi. Biraz evvel birisiyle karşılaştım.. Aman sormayın o hayvanın büyüklüğünü..

Karşılaşmamız pek müthiş oldu. O ağaçlar arasından fırlayıverdi. Şaşırmış kalmıştım.. Üzerime doğru geliyordu. Sonrasını bilmiyorum.

***

Şeril bunu işitlikten sonra kafasına Afrika ayılarını görmeği koydu. Hazırlandı, yola çıktı. Fakat kimseye de haber vermedi. Gece olduğu vakıt yerliler Mister Şerili çok aradılarsa da bulamadılar.

Amerikadaki şirketin merkezinden adamlar geldiler. Şerili yerlilerle birlikte aradılar. Fakat ormanda bir insan vücudundan kalan kemiklerden başka birşey bulamadılar.

***

Fakat aradan üç ay geçince birgün o çıkageldi:

— Şeril.. Nerede idin?

Bu telâşlı ve heyecanlı sorulara karşı o yarı vahşî bir sesle:

— Ayıların misafiriydim, dedi. Bana öyle baktılar, öyle beslediler ki... Yarın gene oraya döneceğim. Onların arasında daha bir kaç ay kalmak istiyorum.

Okadar ısrar ettiler. Onu fikrinden caydıramadılar. Ertesi gün Şeril gene ortadan yok olmuştu.

Ve birdaha hiç dönmedi.

ATEŞ'in heyecanlı sinema romanı : 38

MANDRAKE ŞİMŞEKADAM

SON

ATEŞ

İDARESİ
Türkiye Yayınevi - İSTANBUL, Ankara caddesi No. 115
Basıldığı yer - TÜRKİYE BASIMEVİ
ABONE - Altı aylığı 26 sayı: 130 kuruş;
yıllığı 52 sayı: 250 kuruş
İLÂN - Bir sayfalık ilân 1 defa için 15 lira,
santim murabbaı 5 kuruş

Sahibi ve Umum Yazı Direktörü: TAHSİN DEMİRAY

İKİNCİ CİLDİMİZ DE BİTTİ

Ateş bu sayısile tam bir yaşına bastı. İkinci yılına girerken hazırladığı eşsiz yenilikler ve görülmemiş zenginlikler hepinizi hayrette bırakacaktır. Tirajının yüksekliğile, gelen mektupların gittikçe artmasile çok sevildiği ve çok tutulduğu gözlere batacak kadar açık olan Ateş, genç okurlarından aldığımız cesaretle daha mükemmel bir şekilde üçüncü cildine başlıyoruz. Ateş, ikinci yaşile beraber büyüyor ve koca bir haftalık oluyor.

Genç okurlarımız, ilk iki cildin eksik sayılarını, Yayınevimizden kolayca tedarik edebilirler. Fakat Ateşin gayet şık bir şekilde hazırlanan bezli, yaldızlı ve karton üç renkli ciltleri de kitaphanenizin en zengin kitabı ve ayrıca belli başlı süsü olacaklardır.

Ateşin 26 sayılık takımı	**70 kuruş**
„ birinci cildi üç renkli karton ciltli	**85 „**
„ ikinci „ „ „ „ „	**85 „**
„ birinci „ yaldızlı bez ciltli	**100 „**
„ ikinci „ „ „ „	**100 „**

Ateşin eki olan Dünya Romanı, ciltlerle birlikte verilemez.

Yavrutürk 4 üncü Cildine Başladı

Birkaç haftadır eşsiz bir zenginlikle çıkan küçüklerin bu en güzel gazetesi gene 3 kuruştur. Geçen cumartesi çıkan 79 uncu sayısı yeni cildin ilk sayısıdır. Bu sayıda ciltle beraber yeni yazılar başladı. Bu yazılardan (Görünmeyen Adam) bütün çocukları heyecana düşürmüştür.

GÖRÜNMEYEN ADAM

Bugüne kadar küçükler için yazılan romanların hiç şüphesiz en güzelidir. Küçük arkadaşlara söyleyiniz Yavrutürkteki (Görünmeyen Adam) ı okusunlar.

KISKAÇ HAMDİ nin

şimdiye kadar çıkan heyecanlı ve eşsiz serüvenleri:

Gizli Vesika - Kanlı Mektup - Korkunç Gece - Ele Geçmeyen Adam - Kara El - Karanlık Kuyu

Renkli kapaklar içinde, 24 sayfalık tam polis romanları.
Tanesi her yerde 5 kuruştur.

Bütün ATEŞ okurlarına hazırladığımız *fırsat için bu kuponu veriyoruz.*

ATEŞ
BİSİKLET KUPONU: No. 6